

แนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทาง
จริยธรรม พ.ศ. 2562 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 1

GUIDELINES FOR DEVELOPMENT OF MORAL BEHAVIORS ACCORDING TO THE ETHICAL
STANDARD ACT B.E. 2562 OF SCHOOL ADMINISTRATORS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

¹จิริสุตา จินรโหฐาน Chirisuda Chinrahothan, ²สุชาดา นันทะไชย Suchada Nanthachai
^{1,2}มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ Kasetsart University, Thailand
E-mail: chirisuda.c@ku.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบสภาพปัจจุบัน สภาพที่คาดหวัง ลำดับ
ความสำคัญต่อการจำเป็น และเสนอแนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติ
มาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 303
คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และ
แบบประเมินความเหมาะสม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การ
ทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันการประพฤติปฏิบัติ
ทั้งเจ็ดด้านของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน
โดยลำดับความสำคัญต่อการจำเป็นลำดับแรก คือ ด้านปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ การ
เปรียบเทียบสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังจำแนกตามประสบการณ์การทำงานและขนาดโรงเรียนมีความ
แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และแนวทางการ
พัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม 2 แนวทาง ได้แก่ 1) แนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมี
คุณธรรมตามลำดับความสำคัญต่อการจำเป็น 2) แนวทางการเสริมสร้างการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คำสำคัญ: การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม, พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม, ผู้บริหารสถานศึกษา,
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

Abstract

The purposes of this research were to study and to compare, the present state, and the expected state and the priority need of moral behaviors of school administrators under the secondary educational service area office1 including to propose the guidelines for development of moral behaviors according to the ethical standards act B.E. 2562 of school administrators under the secondary educational service area office 1. The instrument used was a questionnaire, semi-structured interviews and suitability assessment form. The data were analyzed in terms of percentage, mean, standard deviation, PNI_{modified} t-test and

ANOVA. The results revealed as follows. The present state of moral behaviors according to the ethical standards act B.E. 2562 of school administrators was at the high to the very high level in all seven aspects. The expected state was at the very high level in all seven aspects. Those aspects were arranged in order of priorities are needed as the following: First, performing duties fairly without discrimination. The comparison between teachers' opinions of the present state and the expected state on moral behaviors of school administrators classified by work experiences and classified by educational background, found that those of all had no statistically significant different but school size had statistically significant different at the .05 level. Guidelines for development of moral behaviors according to the ethical standards act B.E. 2562 of school administrators under the secondary educational service area office 1 are comprised of 1) Guidelines for development on moral behaviors according to the priorities are needed. 2) Strengthening guidelines on moral behaviors from related agencies.

Keywords: Moral Behaviors According, Ethical Standard Act, School Administrators, Secondary Educational Service Area Office 1

บทนำ

การขับเคลื่อนการศึกษาของสถานศึกษาจะไปสู่ในทิศทางใดนั้นในระดับสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาเปรียบได้ว่าเป็นหัวเรือที่สำคัญในการขับเคลื่อนการศึกษาของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาย่อมเป็นผู้มีบทบาทสำคัญทั้งด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษาและการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน การบริหารการศึกษาในยุคที่เกิดความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงให้เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์สมกับที่เป็นวิชาชีพชั้นสูงทางการบริหารการศึกษา เป็นบุคคลทางวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษาให้ครอบคลุมทุกด้านอย่างเต็มศักยภาพ ผู้บริหารยุคใหม่ต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ เป็นผู้นำการปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้บริหารสถานศึกษานั้นเป็นที่สังคมมีความคิดเห็นที่จะให้เป็นต้นแบบทางคุณธรรม จริยธรรม ยึดหลักธรรมในการครองตนและมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ในการดำเนินชีวิตของผู้บริหารเป็นสิ่งที่สามารถชี้นำสังคมไปในทางที่เหมาะสม ภายใต้สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อย ๆ นั้น สิ่งที่ยังคงการศึกษาควรดำรงไว้ นั่นคือความรู้ความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับเรื่องคุณธรรมจริยธรรมในองค์กร กล่าวได้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้นำทางจริยธรรมและสถานศึกษาต้องเป็นองค์กรแห่งศีลธรรมด้วย (Greenfield อ้างถึงในสุชาติดา นันทะไชย, 2554)

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบันสังคมไทยกำลังประสบกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งเห็นได้จากข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในสื่อต่างๆ หลายประเภท หนึ่งในปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นจะพบว่าในแวดวงทางการศึกษามากที่สุดและยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งที่กฎหมายหรือข้อบังคับในรูปแบบของโทษทางวินัยแล้ว นั้นแสดงให้เห็นว่าปัจจุบันผู้บริหาร ครูอาจารย์ และผู้ใหญ่ในสังคมจำนวนมากยังขาดคุณธรรมและจริยธรรม แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและกลุ่มของตนอย่างขาดมนุษยธรรม การทุจริตในสังคมไทยระหว่างช่วงเวลาที่ผ่านมาทศวรรษจนถึงปัจจุบันพบว่ามีเพิ่มขึ้น ส่งผลเสียต่อประเทศอย่างมหาศาลและ

เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ในทุกมิติ รูปแบบการทุจริตจากเดิมที่เป็นทุจริตทางตรงไม่ซับซ้อน อาทิ การรับสินบน การจัดซื้อจัดจ้าง การทุจริตเชิงนโยบาย การทุจริตข้ามแดนข้ามชาติ ซึ่งเชื่อมโยงไปสู่อาชญากรรมอื่น ๆ มากมายและ ส่งผลกระทบทางลบในวงกว้าง (ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) นับเป็นปัญหาที่สังคมกำลังเผชิญกับวิกฤต เรื่องจริยธรรมของผู้ว่า พบว่า ปัญหาผู้บริหารที่ไม่มีจริยธรรมจำนวนมาก ปัญหาดังที่เกิดขึ้นนำไปสู่การร่วมมือกันของรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาด้านการปราบปรามการทุจริตเป็นนโยบายที่รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานในวิชาชีพ โดยเฉพาะการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐทุกภาคส่วน และเพื่อให้การปฏิบัติงานในวิชาชีพเป็นไปด้วยความถูกต้องจึงจำเป็นต้องมีระเบียบข้อบังคับ เพื่อใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษายึดถือ และปฏิบัติตามที่ครุสภาที่มีการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาขึ้น โดยได้กำหนดเป็นจรรยาบรรณของวิชาชีพตามแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อประมวลพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างของการประพฤติปฏิบัติ ประกอบด้วยพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ (ราชกิจจานุเบกษาข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ, 2550) ซึ่งหากผู้นำไม่มีจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานในการบริหารแล้วนั้น ก็ไม่สามารถแก้วิกฤตต่างๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศได้ เช่น ปัญหาทางสังคมเศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม ที่มุ่งให้ผู้บริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพ เป็นคนดีในการบริการวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีเกียรติมีศักดิ์ศรี มีกฎเกณฑ์มาตรฐานจรรยาบรรณ ซึ่งจรรยาบรรณมีความสำคัญและจำเป็นต่อทุกอาชีพ ทุกสถาบัน และหน่วยงาน เพราะเป็นที่ยึดเหนี่ยวควบคุมการประพฤติปฏิบัติด้วยความดีงาม ดังนั้น ความประพฤติของผู้ว่าจึงต้องแสดงออกถึงการเป็นผู้มีศีลธรรม ในฐานะผู้นำต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษในการใช้อำนาจหน้าที่ของตนอย่างมีจริยธรรม การแสดงทัศนคติหรือการตัดสินใจต่างๆ จะต้องให้ทุกคนเห็นว่าตั้งอยู่บนพื้นฐานของความมีเหตุผลของจริยธรรม (สุชาติ นันทะไชย, 2554, หน้า 7)

จากปัญหาที่ได้กล่าวมารวมถึงนโยบายด้านการปราบปรามการทุจริตของรัฐบาลที่ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ และข้อกำหนดด้านจรรยาบรรณของผู้บริหาร ด้วยเหตุนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 76 วรรคสาม จึงกำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว ดังนั้น พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 จึงมีการกำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระบวนการรักษাজริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระบวนการรักษাজริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม (พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562) ทั้งนี้พระราชบัญญัตินี้ยังมีผลในการบังคับใช้กับสถานศึกษาเช่นกัน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 67 โรงเรียน โดยแยกเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 18 โรงเรียน ขนาดใหญ่ จำนวน 18 โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน 14 โรงเรียน และขนาดเล็ก จำนวน 17 มีจำนวน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1, 2562) ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องปฏิบัติตน ในกรอบของคุณงามความดีตามที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพึงมีและยึดถือ สำหรับการปฏิบัติงาน การตัดสินใจความถูกต้อง การปฏิบัติที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ ตลอดจนการดำรงตนในการกระทำความดี

สอดคล้องกับแนวคิดของผู้นำจริยธรรมดังกล่าวข้างต้น ด้วยเหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ทำหน้าที่รับผิดชอบ ดูแล ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในเขต กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นสังคมเมืองขนาดใหญ่ที่มีการพัฒนาทางด้านต่างๆ มากที่สุด รวมไปถึงมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและสภาพทางสังคมที่การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงเป็นบริบทเป้าหมายที่ผู้วิจัยให้ความสนใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษามาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู ทั้งนี้ผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารในมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาอันจะส่งผลต่อการปฏิบัติงานและการพัฒนาคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่คาดหวัง และลำดับความสำคัญต้องการจำเป็นในการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวังในการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิการศึกษา และขนาดโรงเรียน
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบแบบผสมวิธี (Mixed Method) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย การเก็บข้อมูลในเชิงปริมาณ 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 67 โรงเรียน จำนวน 4,036 คน 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 303 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมด โดยเทียบกับตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) โดยผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ตามขนาดของโรงเรียน และกำหนดผู้ให้ข้อมูลแต่ละระดับชั้น โดยการสุ่มแบบสัดส่วนอย่างง่าย และการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง
2. ตัวแปรที่ศึกษา 1) ตัวแปรต้น คือ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ขนาดโรงเรียน 2) ตัวแปรตาม คือ สภาพปัจจุบัน สภาพที่คาดหวังและลำดับความสำคัญต้องการจำเป็นในการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบสอบถามการรับรู้ของครูเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 47 ข้อ มีความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ที่ .67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ เท่ากับ .981 2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi - structure interviews) เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทาง

จริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยพิจารณารายชื่อที่มีค่าความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) สูงที่สุดมาทำการสัมภาษณ์ 3) แบบประเมินแนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ จากครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 303 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติโดยการวิเคราะห์การจัดลำดับความสำคัญต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffe แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เพื่อเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และแบบประเมินความเหมาะสม (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 เพื่อเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสนทนากลุ่ม (Focus group) จากผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ทั้งเจ็ดด้านของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สภาพที่คาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยมีลำดับความสำคัญต้องการจำเป็นจากลำดับแรกถึงลำดับสุดท้าย ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ ลำดับที่ 2 ด้านกล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม และด้านคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ ลำดับที่ 3 ด้านซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่ ลำดับที่ 4 ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ลำดับที่ 5 ด้านดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ และลำดับที่ 6 ด้านยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศอันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังแสดงในตารางที่ 1

2. การเปรียบเทียบสภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวังในการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมทั้งเจ็ดด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและขนาดโรงเรียน ในสภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แต่จำแนกตามวุฒิการศึกษา สภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวังแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่คาดหวัง และลำดับความสำคัญต้องการจำเป็นตามความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดย ภาพรวม

n=303

ข้อ	การประพฤติปฏิบัติตาม พรบ.มาตรฐานทาง จริยธรรม พ.ศ.2562	สภาพปัจจุบัน		ระดับ	สภาพที่ คาดหวัง		ระดับ	PNI	ลำดับ
		$\bar{x}$	S.D.		$\bar{x}$	S.D.			
1	ยึดมั่นในสถาบันหลักของ ประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบบ ประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข	4.37	0.66	มาก	4.76	0.51	มากที่สุด	0.0883	6
2	ซื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่	4.25	0.69	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด	0.1294	3
3	กล้าตัดสินใจและกระทำใน สิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม	4.18	0.69	มาก	4.76	0.51	มากที่สุด	0.1376	2
4	คิดถึงประโยชน์ส่วนรวม มากกว่าประโยชน์ส่วนตน และมีจิตสาธารณะ	4.17	0.71	มาก	4.74	0.52	มากที่สุด	0.1376	2
5	มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน	4.27	0.70	มาก	4.79	0.46	มากที่สุด	0.1231	4
6	ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ	4.22	0.74	มาก	4.80	0.45	มากที่สุด	0.1378	1
7	ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของ ทางราชการ	4.36	0.64	มาก	4.84	0.41	มากที่สุด	0.1088	5
รวม		4.26	0.69	มาก	4.78	0.47	มากที่สุด	0.1232	

3. แนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งประเมินความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจากการสนทนากลุ่ม (Focus group) จากผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด แบ่งเป็น

3.1 แนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามลำดับความสำคัญต้องการจำเป็นอันดับแรก ซึ่งได้แก่ ด้านที่ 6 ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ มีดังนี้

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องรับฟังและให้คำปรึกษาด้วยความเต็มใจ ช่วยให้ครูรู้สึกปลอดภัยและกล้าเปิดใจแสดงความคิดเห็นของตนเองมากขึ้น
- 2) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องยึดหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ มีคุณธรรม ยึดหลักนิติธรรม มีความโปร่งใส เน้นการมีส่วนร่วม และเกิดความคุ้มค่า ในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงาน
- 3) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเที่ยงตรง มีเหตุผลชี้แจงทุกครั้งเมื่อมีการตัดสินใจใดๆ ปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนด้วยความเท่าเทียมกัน
- 4) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเข้าใจในความแตกต่างของผู้ใต้บังคับบัญชาทั้งด้านวัยวุฒิและคุณวุฒิ รวมไปถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มวัย
- 5) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องรู้จักครูเป็นรายปัจเจกบุคคล

3.2 แนวทางการเสริมสร้างการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางที่ต้องอาศัยภาคีความร่วมมือของเครือข่ายในการพัฒนา เพื่อให้การพัฒนานั้นเกิดให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงที่สุดนั้นจะต้องมีปัจจัยความสำเร็จต่าง ๆ ในการดำเนินงาน แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้

- 1) ระดับนโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ควรมีการนำมาตรฐานทางจริยธรรมทั้ง 7 ข้อ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ.2562 มาใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัด เพื่อประกอบการคัดเลือกของผู้มีสิทธิ์เข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา การประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนขั้น และโยกย้ายของผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษาทุกคนต้องเข้ารับการอบรมหลักสูตรพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง พร้อมทั้งนำมาตรฐานจริยธรรมมาเป็นมาตรฐานและตัวชี้วัดในหลักเกณฑ์ในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
- 2) ระดับการปฏิบัติตน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (1) หลักธรรมในการยึดถือปฏิบัติ ได้แก่ สัปปุริสธรรม 7 หลักธรรมาภิบาล และอคติ 4 (2) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องพัฒนากายควบคู่กับการพัฒนาทางจิตใจ ได้แก่ เพื่อให้มีสุขภาวะที่ดีเสมอ ประกอบด้วย สุขภาวะทางกาย สุขภาวะทางจิต สุขภาวะทางสังคม และสุขภาวะทางปัญญา

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบผลการวิจัยที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการวิจัยนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ แนวทางการพัฒนาตนตามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 และแนวทางการเสริมสร้างการพัฒนาตนตามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ในสภาพปัจจุบัน โดยภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสภาพที่คาดหวังครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าตามความคิดเห็นของครู ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นผู้ที่มีบทบาทในการสร้างทิศทางขององค์กร ให้ขับเคลื่อนไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการจัดการศึกษา และพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้น ผู้บริหารจึงเป็นตัว

แปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพที่ซึ่งต้องมีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมด้วย ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาที่ดี ควรมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งการปฏิบัติตนและปฏิบัติงาน เพื่อเป็นต้นแบบที่ดีในการสร้างคน และเสริมสร้างงานในองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับที่รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2560) ได้กล่าวว่า การที่ผู้บริหารมีคุณธรรมจริยธรรมจะเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน ทำให้เกิดขวัญและกำลังใจในการทำงาน รู้สึกว่าตนเองมั่นคง ความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งส่งผลต่อการปฏิบัติงานในองค์กรสามารถดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น คุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหารจึงจำเป็นและเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้ในการบริหารองค์กร

จากคำดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นลำดับแรก คือ ด้านที่ 6 ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ และอันดับสุดท้าย คือ ด้านที่ 1 ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในความเป็นจริงแล้วผู้บริหารสถานศึกษามีการประพฤติปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความเสมอภาคบนพื้นฐานของกฎระเบียบความถูกต้องอยู่แล้ว แต่อาจเป็นเพราะระดับการรับรู้ของผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้บริหารแต่ละบุคคลย่อมมีไม่เท่ากัน เนื่องจากแต่ละคนยึดหลักในการตัดสินพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยหลักของตนเอง ไม่ได้ใช้กฎเกณฑ์มาตรฐานเดียวกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชา โดยเฉพาะครูทุกคนพอใจ พฤติกรรมการแสดงออกของผู้บริหารนั้นก็ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมในการวางตัวของผู้บริหารฯ เองอีกด้วย สอดคล้องกับ Derick Meado (2016) กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ในโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ ผู้บริหารส่วนใหญ่ต้องมีความรับผิดชอบในการประเมินผลงานของครู โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีครูผู้สอนที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องจัดให้มีการประเมินตามกระบวนการด้านคุณภาพครูอย่างมีความเป็นธรรม และต้องชี้ให้เห็นทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนของการปฏิบัติหน้าที่ของครู เพื่อปรับปรุงพัฒนาผลการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด หากผู้บริหารสถานศึกษาไม่มีความเป็นธรรม มีการเลือกปฏิบัติก็จะทำให้ไม่สามารถพัฒนาการศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายได้ ดังนั้นจะเห็นหากผู้บริหารสถานศึกษาเน้นการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน และผู้บริหารสถานศึกษาได้ปฏิบัติและส่งเสริมในเรื่องของสถาบันหลักอยู่อย่างต่อเนื่อง เพราะทั้งสถาบันหลักไม่ว่าจะเป็น ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ล้วนเป็นสถาบันที่เป็นรวมความศรัทธาและศรัทธารวมจิตใจของประชาชน การแสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อสถาบันของผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นผู้นำของสถานศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมและพิธีการต่างๆ ล้วนเป็นสิ่งที่เกิดจากความสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งของผู้บริหารสถานศึกษา จนนำไปสู่การความร่วมมืออย่างเต็มใจจากผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นผู้นำประชาธิปไตย เป็นผู้ที่เลื่อมใสในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย ด้วยการปฏิบัติงานและปฏิบัติตนโดยยึดหลักความเป็นประชาธิปไตย เพื่อที่จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาได้สะท้อนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการของโรงเรียน อีกทั้งต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง ไม่วิจารณ์หรือวิพากษ์การเมืองจนทำให้การแบ่งฝ่ายกันภายในโรงเรียน และผู้บริหารต้องเข้าร่วมและส่งเสริมการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีในชุมชน และพบว่ามีความสอดคล้องกับวินัยนันทกานต์ รุจิภักดิ์ และ เอมมา อาสนจินดา (2559) ได้กล่าวถึงความเชื่อสัตย์ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากซึ่งบุคลากรทางการศึกษาควรจะมีจริยธรรมในด้านนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นบุคคลที่เป็นผู้ให้ความรู้ และขัดเกลาพฤติกรรมของนักเรียน ความเชื่อสัตย์ต่อหมู่คณะสังคมและประเทศชาติ ไม่คิดร้ายต่อหมู่คณะรักษาความสามัคคี ไม่นำความลับของหมู่คณะ สังคม ประเทศชาติมาเปิดเผย ไม่เป็นต้นเหตุให้คนนอกมาทำลายหมู่คณะ ไม่คิดทรยศทำลายสถาบันหลักของชาติ ไม่ร่วมมือกันทำงานใดๆ ที่ผิดกฎหมายหรือกฎระเบียบข้อบังคับ สำคัญว่าตนเองเป็นพลเมืองของประเทศจะต้องปฏิบัติตน

เป็นพลเมืองดี ช่วยกันรักษาความสงบ สิ่งใดที่สร้างขึ้นเป็นสาธารณสมบัติจะต้องช่วยกันรักษาและรู้จักใช้อย่างทะนุถนอม

จากผลการวิจัยนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ แนวทางการพัฒนาตนตามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 และแนวทางการเสริมสร้างการพัฒนาตนตามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีการปฏิบัติตนมากอยู่แล้ว แต่ด้วยลักษณะของการบริหารที่ต้องรับผิดชอบในหลายด้านทั้งต่อคำสั่งจากเขตพื้นที่การศึกษาหรือคำสั่งจากกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งการปฏิบัติงานอื่นที่ครูไม่ค่อยเห็นและไม่เข้าถึงจึงทำให้ในความคิดเห็นของครูมองเหมือนผู้มีอำนาจสั่งการผู้ได้บังคับบัญชาเพียงอย่างเดียว ทำให้ความคาดหวังในการทำงานแบบมีส่วนร่วมของครูไม่เป็นไปอย่างที่คาดหวังและไม่เพียงพอต่อความต้องการของครู ซึ่งแนวทางการพัฒนาตนตามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมจริยธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 และแนวทางในการปฏิบัติตนของผู้บริหารสถานศึกษาที่ประกอบด้วยหลักธรรมในการยึดถือปฏิบัติ และพัฒนากายควบคู่กับการพัฒนาทางจิตใจให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้นำไปใช้ในการพัฒนาตนได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของครู ตรงกับแนวคิดในการพัฒนาตนของ Boydell (1985) ที่กล่าวเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองไว้ว่า การพัฒนาตนเองเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงส่วนบุคคล ความสามารถ ละครความรู้สึกใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น มีความคิดเห็นแตกต่างไปจากเดิม มีการเปิดใจให้กว้าง เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ที่มีผู้ไม่เห็นด้วยให้ถามตนเองว่าเปิดใจกว้างหรือมีความลำเอียงอยู่หรือไม่ ให้มองสถานการณ์จากแง่มุมบุคคลนั้นให้มาก มองเห็นทัศนคติ ได้มากกว่าหนึ่งด้านการเปิดใจให้กว้างเป็นการแสดงความรู้สึกที่เป็นกลาง เพื่อยอมรับกระแสความคิดต่างๆ และการจัดการกับส่วนดีและส่วนเสียที่มีอยู่ในตัวบุคคลตามธรรมชาติจะส่งผลกระทบต่อสิ่งที่กระทำและลักษณะวิธีการกระทำของบุคคล การรู้ถึงวิธีปฏิบัติให้ถูกต้องจะเป็นประโยชน์มากที่สุดในการพัฒนาตนเอง ควรตั้งใจมุ่งใช้ไปในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในเวลาที่เหมาะสม สำหรับส่วนเสียต้องพยายามควบคุมไว้แล้วเปลี่ยนเป็นสิ่งที่ดีเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์

ส่วนแนวทางการเสริมสร้างการพัฒนาตนตามความคิดเห็นของครูนั้น นอกจากผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีหลักในการพัฒนาตนเองแล้ว ต้องอาศัยภาคเครือข่ายในการเสริมสร้างการพัฒนาตนเองในระดับนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดอีกด้วย สอดคล้องกับที่ประภาพร จันทร์ศรี (2559) ได้ทำการวิจัยผลพบว่า เสริมสร้างแรงจูงใจภายในของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเข้มแข็งทางคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมมีสัจจะอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ประกอบด้วยการสร้างแรงจูงใจภายในตนเอง ซึ่งแรงขับนี้จะก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ขึ้นด้วยความสมัครใจซึ่งผู้บริหารมีหน้าที่ให้การสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา จัดสิ่งแวดล้อมของห้องทำงาน ห้องเรียน หรือจัดประสบการณ์ที่ท้าทายต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษา สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางคุณธรรมจริยธรรมและประโยชน์ที่จะได้รับทั้งต่อตนเอง นักเรียน สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จนมีการแสดงออกทางพฤติกรรมและนำไปปฏิบัติต่อเนื่องจนเป็นนิสัย ขึ้นชมยกย่องโดยสร้างความมั่นใจในการประเมินผลการปฏิบัติงานที่เป็นธรรม และเชื่อมโยงไปสู่การพิจารณาความดีความชอบรวมทั้งการมอบอำนาจหน้าที่ให้รับผิดชอบตามความสามารถที่เหมาะสม และพัฒนาสภาพแวดล้อมของ

โรงเรียนที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางคุณธรรมจริยธรรม สร้างความสัมพันธ์ สร้างชุมชนในชั้นเรียน แบบกัลยาณมิตรก่อเกิดเป็นวัฒนธรรมในโรงเรียนต่อไป

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลจากความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 นำมาวิเคราะห์ค่าลำดับความสำคัญต้องการจำเป็น นำไปสร้างแบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์ และจัดทำเป็นแนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ประชุมกลุ่มย่อยเพื่อพิจารณาความเหมาะสมทางของแนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม สรุปองค์ความรู้ ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

จากภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย อธิบายได้ดังนี้

แนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ดังนี้

1 แนวทางการพัฒนาตนเองในการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ซึ่งแบ่งแนวทางในการพัฒนาตนเองเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) การพัฒนาตนจากลำดับความสำคัญต้องการจำเป็น 2) การพัฒนาในระดับการปฏิบัติตน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ หลักธรรมในการยึดถือปฏิบัติตนและการเสริมสร้างสุขภาวะ

2. แนวทางการเสริมสร้างพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ.2562 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นแนวทางการเสริมสร้างพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม ต้องอาศัยภาคีความร่วมมือของเครือข่ายในการพัฒนา เพื่อให้การพัฒนานั้นเกิดให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรนำแนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ไปใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด
 - 1.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 ควรมีการนำมาตรฐานทางจริยธรรมทั้ง 7 ข้อ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ.2562 มาใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัด เพื่อประกอบการคัดเลือกของผู้มีสิทธิ์เข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา
 - 1.3 ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนขั้น และโยกย้ายของผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการนำมาตรฐานทางจริยธรรมทั้ง 7 ข้อ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ.2562 มาใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัดมาใช้ในการประเมินด้วย
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อสร้างคู่มือการพัฒนาและการประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา
 - 2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562
 - 2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา
 - 2.4 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และมาตรฐานวิชาชีพของครู
 - 2.5 ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาการประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 สำหรับครู
 - 2.6 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562 ของผู้บริหารสถานศึกษากับการสร้างวัฒนธรรมองค์กร

เอกสารอ้างอิง

- ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ. (2550). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 124 ตอนพิเศษ 50 ง (27 เมษายน 2550).
- ประภาพร จันทร์ศรี. (2559). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งทางคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนประถมศึกษา. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. 2562. (2562). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 136 ตอนที่ 50 (15 เมษายน 2562).

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546. (2546). ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 120 ตอนที่ 52ก (24 พฤษภาคม 2546).

พูนสุข อุดม. (2558). **ความเป็นครู**. สงขลา: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2560). **คุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ**. สงขลา: นำศิลป์โฆษณา.

วินันท์กานต์ รุจิภักดี และ เอ็มม่า อาสนจินดา. (2559). **จริยธรรมในวิชาชีพครู**. นครปฐม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). **แผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบกระทรวงศึกษาธิการ**. แหล่งที่มา <http://www.reo2.moe.go.th/home/images/book/39PlanProtect.pdf> สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2562.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1.(2562). **ข้อมูลสารสนเทศ**. แหล่งที่มา <https://eservice.sesao1.go.th/info> สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2562.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2546). **พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สุชาดา นันทะไชย. (2554). **จริยธรรมวิชาชีพสำหรับผู้บริหารทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สามเจริญพาณิชย์(กรุงเทพ).

สุวิมล ว่องวาณิช. (2548). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Boydell, T. (1985). **Management self-development: A guide for managers, organizations and institution**. Geneva : International Labour Office.

Cronbach, L. J. (1970). **Essentials of Psychological Test**. 4th ed. New York: Harper Collins.

Derick Meado. (2016). **The Role of the Principal in Schools**. From <http://teaching.about.com/od/admin/tp/Role-Of-The-Principal.htm> Retrieved September 30, 2019.

Krejcie and Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement**. 607-610.